

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 15. septembra 2022*

[Znenie opravené uznesením z 28. októbra 2022]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/38/ES – Právo občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Článok 3 ods. 2 prvý pododsek písm. a) – Pojem ‚iní rodinní príslušníci, ktorí sú členmi domácnosti občana Únie, ktorý má základné právo pobytu‘ – Kritériá posúdenia“

Vo veci C-22/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Supreme Court (Najvyšší súd, Írsko) z 13. januára 2021 a doručený Súdnemu dvoru 14. januára 2021, ktorý súvisí s konaním

SRS,

AA

proti

Minister for Justice and Equality,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka tretej komory K. Jürimäe, sudcovia N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra (spravodajca) a M. Gavalec,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– SRS a AA, v zastúpení: K. Berkeley, solicitor, M. Flynn, JC, a C. O’Dwyer, SC,

* Jazyk konania: angličtina.

- [Opravené uznesením z 28. októbra 2022] Minister for Justice and Equality, v zastúpení: M. Browne, A. Joyce a J. Quaney, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Brett, D. Conlan Smyth, SC, a T. O'Connor, BL,
- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,
- dánska vláda, v zastúpení: J. Nymann-Lindegren a M. Søndahl Wolff, splnomocnení zástupcovia,
- holandská vláda, v zastúpení: M. K. Bulterman a J. M. Hoogveld, splnomocnení zástupcovia,
- Nórske kráľovstvo, v zastúpení: J. T. Kaasin a H. Ruus, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: E. Montaguti a J. Tomkin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. marca 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 2004, s. 77; Mim. vyd. 05/005, s. 46).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi SRS a AA na jednej strane a Minister for Justice and Equality (minister spravodlivosti a rovnosti, Írsko) na druhej strane vo veci zákonnosti rozhodnutia o zamietnutí povolenia na pobyt.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenie 6 smernice 2004/38 znie:

„Aby sa zachovala jednota rodiny v širšom zmysle a bez toho, aby bol dotknutý zákaz diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, situácia tých osôb, ktoré nie sú zahrnuté v definícii rodinných príslušníkov podľa tejto smernice a ktoré preto nevyužívajú automatické právo na vstup a pobyt v hostiteľskom členskom štáte, by sa mala preskúmať hostiteľským členským štátom na základe jeho vlastnej vnútroštátnej legislatívy, aby sa rozhodlo, či sa takýmto osobám udelí právo na vstup a pobyt pri zohľadnení ich vzťahu s občanom Únie alebo akýchkoľvek iných okolností, ako napríklad ich finančná alebo fyzická odkázanosť od občana Únie.“

4 Článok 2 bod 2 tejto smernice s názvom „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

...

2. „Rodinný príslušník“ znamená:

- a) manželský partner;
- b) partner, s ktorým občan Únie uzavrel registrované partnerstvo na základe legislatívy členského štátu, ak legislatíva hostiteľského členského štátu považuje registrované partnerstvá za rovnocenné s manželstvom, a v súlade s podmienkami stanovenými v príslušnej legislatíve hostiteľského členského štátu;
- c) priami potomkovia, ktorí sú mladší ako 21 rokov, alebo sú nezaopatrenými osobami a takéto osoby manželského partnera alebo partnera, ako je definovaný v bode b);
- d) závislí priami príbuzní po vzostupnej línii a takéto osoby manželského partnera alebo partnera, ako je definovaný v bode b).“

5 Článok 3 tejto smernice s názvom „Oprávnené osoby“ stanovuje:

„1. Táto smernica sa uplatňuje na všetkých občanov Únie, ktorí sa pohybujú alebo zdržiavajú v členskom štáte inom, ako je členský štát, ktorého štátnymi príslušníkmi sú, a na ich rodinných príslušníkov, ako sú definovaní v bode 2 článku 2, ktorí ich sprevádzajú, alebo sa k nim pripájajú.

2. Bez toho, aby boli dotknuté práva voľného pohybu a pobytu, ktoré dané osoby môžu mať plným právom, hostiteľský členský štát v súlade so svojou vnútroštátnou legislatívou umožní vstup a pobyt pre nasledujúce osoby:

- a) akíkoľvek iní rodinní príslušníci, bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, ktorí nespádajú pod definíciu v bode 2 článku 2 a ktorí v krajine, z ktorej prišli, sú nezaopatrenými osobami alebo členmi domácnosti občana Únie, ktorý má základné právo pobytu, alebo ak vážne zdravotné dôvody prísne vyžadujú osobnú starostlivosť o príslušníka rodiny občanom Únie;
- b) partner, s ktorým má občan Únie trvalý vzťah riadne osvedčený.

Hostiteľský členský štát vykoná rozsiahle preskúmanie osobných okolností a zdôvodní akékoľvek odmietnutie vstupu alebo pobytu takýmto osobám.“

Írske právo

6 Smernicu 2004/38 prebral do írskeho právneho poriadku European Communities (Free Movement of Persons) (No 2) Regulations 2006 [nariadenie (o voľnom pohybe osôb) v Európskych spoločenstvách (č. 2) z roku 2006] (ďalej len „nariadenie z roku 2006“).

7 Článok 2 ods. 1 tohto nariadenia, ktorým sa preberá článok 3 ods. 2 prvý pododsek smernice 2004/38 do tohto právneho poriadku, znie takto:

„....

„povolený rodinný príslušník“ vo vzťahu k občanovi Únie znamená akýkoľvek rodinný príslušník bez ohľadu na jeho štátnu príslušnosť, ktorý nie je uznaným rodinným príslušníkom občana Únie a ktorý v krajine svojho pôvodu, v krajine, v ktorej sa obvykle zdržiava alebo v ktorej sa predtým zdržiaval

- a) je závislým od občana Únie,
- b) je členom domácnosti občana Únie;
- c) zo závažných zdravotných dôvodov nutne potrebuje osobnú starostlivosť občana Únie, alebo
- d) je partnerom, s ktorým má občan Únie trvalý riadne osvedčený vzťah.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 8 SRS a AA narodení v Pakistane v uvedenom poradí v rokoch 1978 a 1986 sú bratanci. SRS sa v roku 1997 presťahoval do Spojeného kráľovstva so svojou rodinou a v roku 2013 získal britské štátne občianstvo. AA pricestoval do Spojeného kráľovstva v roku 2010, aby tam pokračoval vo svojich univerzitných štúdiách, ktoré sa začali v Pakistane. Na tento účel mal študentské vízum na obdobie štyroch rokov, ktoré mu neumožňovalo pracovať, a presťahoval sa do bytu, kde mal bydlisko SRS.
- 9 SRS a AA teda žili spolu s rodičmi SRS až do jej odchodu do Írska v januári 2015. AA, ktorého študentskému vízu skončila platnosť 28. decembra 2014, sa 5. marca 2015 pripojil k SRS v Írsku bez toho, aby mal vízum. Obaja žijú od tohto dátumu v rovnakom byte.
- 10 Dňa 24. júna 2015 AA podal žiadosť o povolenie na pobyt na ministerstve pre spravodlivosť a rovnosť, pričom na jednej strane uviedol svoju finančnú odkázanosť na SRS a na druhej strane svoje postavenie rodinného príslušníka, ktorý je členom domácnosti SRS. Táto žiadosť bola zamietnutá rozhodnutím z 21. decembra 2015 najmä z dôvodu, že mohlo byť zohľadnené iba obdobie po udelení štátneho občianstva SRS vo februári 2013, takže bolo potrebné sa domnievať, že SRS a AA spoločne bývali počas obdobia kratšieho ako dva roky.
- 11 V januári 2016 AA po tom, čo do spisu doložil ďalšie dokumenty, ktoré mali preukázať, že bol finančne odkázaný na SRS od júla 2010 do januára 2015, požiadal o preskúmanie tohto rozhodnutia. Dňa 15. augusta 2016 minister spravodlivosti a rovnosti potvrdil uvedené rozhodnutie z dôvodu, že hoci SRS a AA bývali na tej istej adrese, nepreukázalo sa, že SRS „bol skutočne hlavou tejto domácnosti v Spojenom kráľovstve“.
- 12 SRS a AA preto podali na High Court (Vyšší súd, Írsko) žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu z 15. augusta 2016. Tvrdili, že kritérium „hlavy domácnosti“ nie je jasné a že nedisponujú nijakým údajom, pokiaľ ide o spôsob, ako ho splniť. Rozsudkom z 25. júla 2018 tento súd túto žalobu zamietol s odôvodnením, že na to, aby mohol byť občan kvalifikovaný ako „iný rodinný príslušník, ktorý je členom domácnosti občana Únie“ v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice 2004/38, treba preukázať, že tento občan je „hlavou domácnosti“ v štáte svojho pôvodu.

- 13 SRS a AA podali proti tomuto rozsudku odvolanie na Court of Appeal (Odvolací súd, Írsko), pričom najmä tvrdili, že High Court (Vyšší súd, Írsko) vykladal pojem „iný rodinný príslušník, ktorý je členom domácnosti občana Únie“ reštriktívne, a že nezohľadnil ostatné jazykové verzie smernice 2004/38. Rozhodnutím z 19. decembra 2019 Court of Appeal (Odvolací súd) toto odvolanie zamietol. Rozhodol, že osoby žijúce v spoločnej domácnosti nie sú nevyhnutne súčasťou tej istej domácnosti a že na to, aby sa tieto osoby mohli považovať za rodinných príslušníkov, ktorí sú členmi domácnosti občana Únie, musia byť neoddeliteľnou súčasťou základnej rodiny tohto občana a ostať ňou v dohľadnej budúcnosti, pričom majú bývať v hostiteľskom členskom štáte v jednej domácnosti nielen z dôvodov pohodlia, ale tiež z dôvodov emocionálnej väzby.
- 14 SRS a AA bolo povolené podať konečný opravný prostriedok na Supreme Court (Najvyšší súd, Írsko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Dňa 20. júla 2020 tento súd obmedzil tento opravný prostriedok na výklad pojmu „iný rodinný príslušník, ktorý je členom domácnosti občana Únie“ v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice 2004/38.
- 15 Uvedený súd uvádza určité rozdiely v závislosti od jazykových verzií smernice 2004/38, pričom poznamenáva, že výraz „hlava domácnosti“, aj keď je archaický, môže byť užitočný na pochopenie tohto pojmu. Vnútroštátny súd tiež navrhuje súbor kritérií s cieľom dospieť k jednotnému výkladu uvedeného pojmu, medzi ktoré patrí doba života v domácnosti, ako aj jej účel. Dodáva, že vzhľadom na cieľ sledovaný touto smernicou, ktorým je uľahčiť pohyb občanov Únie, treba ešte určiť, či by bol občan Únie odradený od premiestnenia sa do iného členského štátu, ak by jeho ďalší dotknutý rodinný príslušník v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) uvedenej smernice nebol schopný ho sprevádzať.
- 16 Za týchto okolností Supreme Court (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Môže byť pojem ‚člen domácnosti občana Únie‘, ako sa používa v článku 3 [ods. 2 prvom pododseku písm. a)] smernice [2004/38], vymedzený tak, aby sa uplatňoval všeobecne v celej [Európskej] únii, a ak áno, aký je jeho výklad?
2. Ak tento pojem nie je možné vymedziť, podľa akých kritérií majú sudcovia hodnotiť dôkazy, aby vnútroštátne súdy mohli na základe ustáleného zoznamu faktorov rozhodnúť, kto je alebo kto nie je na účely voľného pohybu členom domácnosti občana Únie?“

O prejudiciálnych otázkach

- 17 Svojimi otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, vnútroštátny súd v podstate žiada Súdny dvor, aby vyložil pojem „akíkoľvek iní rodinní príslušníci, ktorí sú členmi domácnosti občana Únie, ktorý má základné právo pobytu“, uvedený v článku 3 ods. 2 prvom pododseku písm. a) smernice 2004/38, s cieľom spresniť kritériá, ktoré treba na tento účel zohľadniť.
- 18 Na úvod treba uviesť, že hoci článok 3 ods. 2 prvý pododsek smernice 2004/38 odkazuje na vnútroštátnu právnu úpravu, tento odkaz, ako uvádza Európska komisia vo svojich písomných pripomienkach, sa netýka definície osôb uvedených v tomto ustanovení, ale podmienok, za ktorých hostiteľský členský štát umožní vstup a pobyt týchto osôb.

- 19 Keďže uvedené ustanovenie neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov na účely definovania pojmu „akíkoľvek iní rodinní príslušníci, ktorí sú členmi domácnosti občana Únie“, z požiadaviek jednotného uplatňovania práva Únie, ako aj zo zásady rovnosti vyplýva, že toto ustanovenie si v zásade vyžaduje autonómny a jednotný výklad v celej Únii s prihliadnutím nielen na jeho obvyklý zmysel, ale aj na kontext, do ktorého patrí, a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou [pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. decembra 2011, Ziolkowski a Szeja, C-424/10 a C-425/10, EU:C:2011:866, bod 32; z 26. marca 2019, SM (Dieťa zverené do poručníctva na základe alžírskoho inštitútu kafala), C-129/18, EU:C:2019:248, bod 50, ako aj z 24. februára 2022, A a i. (Poistné zmluvy „unit-linked“), C-143/20 a C-213/20, EU:C:2022:118, bod 68].
- 20 Pokiaľ ide o doslovný výklad článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice 2004/38, treba na úvod pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie nemôže slúžiť ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, ani sa jej nemôže priznať prednostná povaha vo vzťahu k iným jazykovým verziám. Nevyhnutnosť jednotného uplatňovania a jednotného výkladu každého z ustanovení práva Únie teda vylučuje, aby sa posudzovalo izolovane v jednej zo svojich jazykových verzií, ale vyžaduje, aby sa vykladalo v súlade so všeobecnou štruktúrou a účelom právnej úpravy, ktorej je súčasťou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. októbra 1977, Bouchereau, 30/77, EU:C:1977:172, bod 14, a z 25. februára 2021, Bartosch Airport Supply Services, C-772/19, EU:C:2021:141, bod 26).
- 21 Hoci v prejednávanej veci možno pojmy použité v niektorých jazykových verziách článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice 2004/38, podobne ako v španielčine („viva con“), taliančine („convive“), alebo holandčine („inwonen“), vykladať tak, že odkazujú na obyčajné spoločné bývanie v tej istej domácnosti, pojmy použité v iných jazykových verziách tohto ustanovenia označujú život v domácnosti a všetky činnosti a záležitosti súvisiace so spoločným rodinným životom v tej istej domácnosti, čo znamená viac než len obyčajné zdieľanie bývania alebo obyčajné dočasné spoločné bývanie čisto z dôvodov pohodlia. Tak je to najmä v prípade znenia v češtine („domácnost“), nemčine („häusliche Gemeinschaft“), estónčine („leibkond“), angličtine („household“), alebo francúzštine („ménage“), maďarčine („háztartás“), portugalcine („comunhão de habitação“), slovenčine („domácnosť“) a fínčine („samassa taloudessa“) tohto ustanovenia.
- 22 Okrem toho treba uviesť, že nič v znení článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice 2004/38 neumožňuje domnievať sa, že na účely výkladu tohto ustanovenia je potrebné použiť pojem „hlava domácnosti“. Ako totiž spresnil generálny advokát v bode 34 svojich návrhov, v praxi by to znamenalo zavedenie dodatočného kritéria, ktoré nie je stanovené v znení uvedeného ustanovenia.
- 23 Doslovnému výkladu článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice 2004/38 podľa ktorého na to, aby „iný rodinný príslušník“ mohol patriť do pôsobnosti tohto ustanovenia, musí mať s občanom Únie väzbu, ktorá znamená viac ako len obyčajné spoločné bývanie z dôvodov pohodlia, nasvedčuje kontext, do ktorého patrí uvedené ustanovenie. Ďalšie dva prípady uvedené v tomto ustanovení v spojení s odôvodnením 6 tejto smernice totiž odkazujú na situáciu odkázanosti „iného rodinného príslušníka“ na občana Únie. Prvá, teda situácia, keď je tento iný rodinný príslušník odkázaný na občana Únie, sa týka situácie finančnej odkázanosti. Druhá situácia, keď sa občan Únie musí z vážnych zdravotných dôvodov nevyhnutne a osobne starať o dotknutého „iného rodinného príslušníka“, výslovne odkazuje na situáciu fyzickej odkázanosti. V tomto kontexte treba situáciu, o ktorú ide vo veci samej – situáciu, keď je iný rodinný príslušník členom domácnosti občana Únie – chápať tak, že súvisí tiež so situáciou odkázanosti, tentoraz založenej na existencii úzkej a stabilnej osobnej väzby medzi týmito dvoma osobami.

- 24 Takýto výklad je okrem toho podporený cieľom sledovaným článkom 3 ods. 2 prvým pododsekom písm. a) smernice 2004/38 v spojení s jej odôvodnením 6, ktoré spresňuje, že cieľ tejto smernice spočíva v „zachovaní jednoty rodiny v širšom zmysle“ prostredníctvom umožnenia vstupu a pobytu osôb, ktoré hoci nepatria do jednej z kategórií „rodinných príslušníkov“ občana Únie definovaných v článku 2 bode 2 uvedenej smernice, udržiavajú s týmto občanom úzke a stabilné rodinné vzťahy z dôvodu špecifických faktických okolností [pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. septembra 2012, Rahman a i., C-83/11, EU:C:2012:519, bod 32, ako aj z 26. marca 2019, SM (Dieťa zverené do poručníctva na základe alžírkeho inštitútu kafala), C-129/18, EU:C:2019:248, bod 60].
- 25 Na rozdiel od rodinných príslušníkov občana Únie definovaných v článku 2 bode 2 smernice 2004/38 „ostatní rodinní príslušníci“ tohto občana v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) tejto smernice nemajú právo na vstup a pobyt v hostiteľskom členskom štáte uvedeného občana, ale možnosť, aby im bolo udelené takéto právo, ako to uvádza odôvodnenie 6 uvedenej smernice, „pri zohľadnení ich vzťahu s občanom Únie alebo akýchkoľvek iných okolností, ako napríklad ich finančná alebo fyzická odkázanosť od občana Únie“. Na tento účel majú títo „iní rodinní príslušníci“ podľa článku 3 ods. 2 druhého pododseku tej istej smernice záruky procesnej povahy, a to získanie rozhodnutia o ich žiadosti o vstup a pobyt, ktoré sa musí zakladať na podrobnom preskúmaní ich osobnej situácie, ktoré zohľadňuje všetky osobitné okolnosti vlastné tejto žiadosti a ktoré musí byť v prípade zamietnutia odôvodnené [pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. septembra 2012, Rahman a i., C-83/11, EU:C:2012:519, bod 19 až 22, ako aj z 26. marca 2019, SM (Dieťa zverené do poručníctva na základe alžírkeho inštitútu kafala), C-129/18, EU:C:2019:248, bod 62].
- 26 Za týchto podmienok na to, aby sa „iný rodinný príslušník“ mohol považovať za člena domácnosti občana Únie, ktorý má právo na pobyt v hostiteľskom členskom štáte v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice 2004/38, musí predložiť dôkaz o úzkej a stabilnej osobnej väzbe s týmto občanom, ktorá preukazuje situáciu skutočnej odkázanosti medzi týmito dvoma osobami, ako aj zdieľanie domáceho životného spoločenstva, ktoré nebolo vytvorené s cieľom získať vstup a pobyt v tomto členskom štáte (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. septembra 2012, Rahman a i., C-83/11, EU:C:2012:519, bod 38).
- 27 Na účely posúdenia existencie takejto väzby stupeň príbuzenského vzťahu medzi občanom Únie a jeho iným rodinným príslušníkom predstavuje určite prvok, ktorý treba zohľadniť. Ako však v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 40 a 41 svojich návrhov, v závislosti od okolností každého prípadu treba tiež zohľadniť úzkosť predmetného rodinného vzťahu, vzájomnosť a intenzitu vzťahu existujúceho medzi týmito dvoma osobami. Tento vzťah musí byť taký, že ak by dotknutý iný rodinný príslušník nemohol byť členom domácnosti občana Únie v hostiteľskom členskom štáte, aspoň jedna z týchto dvoch osôb by tým bola dotknutá.
- 28 Nemožno však vyžadovať, aby uvedená väzba bola taká, aby sa občan Únie vzdal výkonu svojej slobody pohybu, ak by ho tento iný rodinný príslušník nemohol sprevádzať alebo sa k nemu pripojiť v hostiteľskom členskom štáte. Takáto požiadavka by totiž viedla k tomu, že dotknutý „iný rodinný príslušník“ v zmysle článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice 2004/38 by sa považoval za totožného s rodinnými príslušníkmi výslovne uvedenými v článku 2 bode 2 tejto smernice.
- 29 Dĺžka domáceho životného spoločenstva medzi občanom Únie a jeho iným dotknutým rodinným príslušníkom je tiež dôležitým prvkom, ktorý treba zohľadniť pri posúdení existencie stabilnej osobnej väzby. Toto obdobie musí byť možné určiť nezávisle od dátumu nadobudnutia

postavenia občana Únie. Z článku 3 ods. 2 prvého pododseku písm. a) smernice 2004/38 vykladaného s prihliadnutím na odôvodnenie 6 tejto smernice totiž vyplýva, že na posúdenie stability osobnej väzby spájajúcej týchto dvoch jednotlivcov treba zohľadniť nielen obdobie po nadobudnutí tohto postavenia, ale aj obdobie tomu predchádzajúce.

- 30 V dôsledku toho treba na položené otázky odpovedať tak, že článok 3 ods. 2 prvý pododsek písm. a) smernice 2004/38 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „akíkoľvek iní rodinní príslušníci, ktorí sú členmi domácnosti občana Únie, ktorý má základné právo pobytu“, uvedený v tomto ustanovení označuje osoby, ktoré udržiavajú s týmto občanom vzťah odkázanosti založený na úzkych a stabilných osobných väzbách vytvorených v tej istej domácnosti, v rámci domáceho životného spoločenstva, ktoré presahuje obyčajné dočasné spoločné bývanie čisto z dôvodov pohodlia.

O trovách

- 31 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

Článok 3 ods. 2 prvý pododsek písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS,

sa má vykladať v tom zmysle, že:

pojem „akíkoľvek iní rodinní príslušníci, ktorí sú členmi domácnosti občana Únie, ktorý má základné právo pobytu“, uvedený v tomto ustanovení označuje osoby, ktoré udržiavajú s týmto občanom vzťah odkázanosti založený na úzkych a stabilných osobných väzbách vytvorených v tej istej domácnosti, v rámci domáceho životného spoločenstva, ktoré presahuje obyčajné dočasné spoločné bývanie čisto z dôvodov pohodlia.

Podpisy